

Diari de la neu, 04/02/23

Per la 'Barcelona' amb Ferran Terra

Crònica i vídeo d'una jornada èpica estrenant la remodelada i històrica pista Barcelona

Aquest passat dijous 2 de febrer vaig tenir l'oportunitat de poder enregistrar les baixades de l'exesquiador olímpic Ferran Terra per la pista Barcelona de La Molina. Aquest és l'article que n'ha sortit sobre aquesta experiència irrepetible, així com el vídeo resultant després de seleccionar els millors clips de les tres baixades realitzades.

Ferran Terra a punt d'iniciar l'enregistrament de la seva primera baixada (Foto: IST).

Dijous 2 de febrer a **La Molina**. El dia promet ser dels èpics: temperatures fredes, sol radiant, cel blau, bona neu a pistes i la pista Barcelona acabada de

trepitjar. I a punt de ser estrenada per un exesquiador olímpic a **Vancouver** i a **Sotxi**. I tot això a just 24 hores d'obrir-se al públic.

Després d'unes quantes setmanes esperant el moment de poder estrenar la pista Barcelona, sembla que el dia que ho podré fer serà en una conjuntura de privilegi. Com alguns ja sabeu, i sinó a partir d'aquest moment ja en quedeu assabentats, d'uns anys ençà des de La Molina em van confiar una part de les tasques que requereixen els vídeos estat de pistes de La Molina. Aquests vídeos es fan setmanalment durant la temporada de neu. I aquest dijous tocava realitzar-lo a la pista Barcelona. Per fi, arribava el gran dia.

Tot a punt per a l'estrena

I així va ser com passats uns minuts de les 9 del matí, en Ferran Terra, esquiador olímpic en els jocs d'hivern de 2010 i 2014, i jo mateix, ens enfilàvem cap al telecabina Cadí-Moixeró cap al Niu de l'Àliga, a 2.535 m.

Dins la cabina, i mentre guanyem metres muntanya amunt, un breu recordatori de què s'havia de fer a la pista ens va servir per observar des de la mateixa cabina el mur final de la pista Barcelona. A l'ombra. D'aparença vertical. I ben protegit per xarxes de seguretat. Imponent.

I sense adonar-nos-en arribem a l'estació superior del Telecabina Cadí-Moixeró, i en pocs minuts ja ens trobàvem tots dos sobre els esquís a punt de lliscar cap a la Barcelona.

No, no va faltar l'enregistrament i les declaracions que tot convidat a l'Estat de pistes fa just abans d'iniciar el recorregut per les pistes. En qüestió no de minuts sinó de segons, ja veus en Ferran Terra sortint el primer cap als paravents de la part alta de la nova Barcelona. I jo darrere. Ell armat amb dos bastons i jo amb una Go-pro de pal curt.

Un primer pendent i tot seguit tres murs

Ens tirem a l'aventura. Comença la baixada que consensuem batejar-la com de reconeixement. Però per al que pugui ser, ja estem enregistrant amb la càmera. Mai se sap.

Comencem suaus. Tranquils. Superem el **primer tram de pendent important**. Potser no arriba a ser un mur que requereixi esforç i tècnica, o sí, però ens permet fer uns girs amples a velocitat mitjana i gaudint de la bona neu i la fressa característica de quan trenques la neu ben freda i encara fressada de bon matí. Som els primers. És un plaer.

Seguim avall. Enfilem cap al **primer mur** important, per un tram de pista de pendent suau. L'entrem i el superem amb molt bona neu i deixant unes traces nítides, suaus i perfectes sobre el ratllat de la pista que seguim estrenant amb tots els honors. Un plaer no, un luxe. Costa seguir en Ferran, però més o menys me'n surto.

Entrem al **segon mur**, més lluent que l'anterior, perquè és orientat a llevant, i el sol hi brilla radiant sobre una neu fina i polsosa que s'aixeca rere les espàtules dels esquís d'en Ferran. I el superem sense més problemes. Però gairebé no puc seguir en Ferran. S'escapa i agafa més distància.

En arribar al pla que dona sortida al segon mur li he de dir que es freni, però no hi ha manera. Però és que detecto que està com eufòric. O potser expectant? Impacient? Es nota que s'ho està passant bé. I encara sort que diu que està fent una baixada d'escalfament. Ja veus...

Una breu parada i reiniciem l'esquiada. Ens adrecem cap al **tercer mur**. En un no res entrem a l'ombra a velocitat més moderada i amb girs no tan amples. Sort per mi, però, així i tot, se m'escapa, és impossible seguir-lo de prop.

Entrem a la gran pendent. Els esquís derrapen i les cames treballen com feia temps que no ho feien. I el pendent pronunciat que s'intuïa des del telecabina es confirma sobre el terreny. I em ve al cap la visita a aquest mur el passat mes de novembre, quan vaig parar atenció en un punt molt concret.

I per fi arribem a baix, amb tot l'esquelet trontollant... mare meva! Per fi en Ferran frena. Ens aturem. Respirem fondo... El renyo amistosament. Se li escapa el riure, i ho deixa anar: **això és un pistón. Quan estigui obert d'ample a ample serà.... Ho té tot: és maca, divertida, tècnica, exigent...** Està satisfet de la primera baixada pel que ha experimentat. I se li nota. Tant que, ja em demana d'anar per la segona. I fem la segona baixada. I una tercera. I cada vegada amb més confiança. I els minuts han passat volant, tant que ja fa més de dues hores que estem fent feina.

Finalment, passats uns minuts de 2/4 d'11 del matí ja podem donar la feina per enllestida. Només queda acomiadar-nos. La jornada a pistes m'ha resultat un repte agraït. I un honor. No sempre es pot dir que has intentat perseguir un esquiador olímpic i que, entre altres especialitats, ha competit en la prova reina de la velocitat: el descens.

I menys encara que puguis estrenar una pista històrica, de dificultat negra, acabada de remodelar i destinada a ser un referent mundial. Perquè, esquiadors del Pirineu, reflexionant sobre el que ahir va comentar en **Ferran Terra** entre baixada i pujada, entre clics i girs, intueixo que a **La Molina** hi tenim una pista que farà parlar i escriure molt. No us la perdeu, però abans d'entrar-hi sigueu conscients que és una negra. És una pista per esquiadors experts. Perquè us en feu una idea, us deixo amb aquest vídeo enregistrament i edició pròpia.

Aprofito per donar les gràcies a La Molina en haver-me confiat aquesta feina de l'estat de pistes i per a la cessió de les imatges per a la confecció d'aquest vídeo adjunt. Molt possiblement, un dels vídeos que per l'ocasió, per l'escenari, i pel protagonista a enregistrar sobre els esquís, més emoció he experimentat. Gràcies també a tu Ferran per la paciència. Espero que fessis un bon esmorzar!

